

Αριθ. 24.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς.
Ἑτησία, Τάλαρα Δίστιλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐντὺθα μὲν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀρ. 3465. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ παρὰ τὴν Ναύπακτον φρουρίον παρεδόθη διὰ
συνθηκῶν εἰς τὸν Πληρεξούσιον Τοποτηρητὴν τῆς Κυβερνήσεως,
Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένην ἐπὶ
τῆς ΔΕ Συνεδριάσεως,

Διατάττει.

- Α. Ὁ κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 677 Δικταγμὰ τὴν 6 (18) Μαρ-
τίου 1828 διακηρυχθεὶς ἀποκλεισμός τοῦ Κορινθιακοῦ
Κόλπου περιορίζεται εἰς μόνον τὰ παράλια τῆς Ναυπάκτου.
- Β. Ὅλα τὰ λοιπὰ παράλια ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου
εἶναι εἰς ἐλευθέραν συγκοινωνίαν.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) 1829.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Κατὰ τὰς ὁποίας εἰχμεν περὶ Ναυπακτου περὶ, εἰ-
δήσεις, τὸ φρουρίον ἐκεῖνο ὑφίσταται διὰ τὸν ὑπερμῆθετον
τροφῶν. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης οἱ ἐχθροὶ πάσχουν
καὶ ἄλλην ἐλλείψιν πίσης δεινῆς, τὴν ἐλλείψιν τοῦ αλάτος,
ἀνευ τοῦ ὁποίου οὐκ δύναται νὰ διατηρῶσι τὰ κρέατα τῶν
ζώων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἠδύναντο νὰ τραφῶσι ὀλίγον καιρὸν, καὶ
τὰ ὅποια μετ' οὐ πο-ὺ θέλουσι ψιφῆται τῇ πείνῃ.

Ὁ φρουράρχων παρὰ ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐνδότερον ὄχυρμα τοῦ
φρουρίου μετὰ 150 τῶν πιστοτέρων αὐτοῦ Ἀλβανῶν, καὶ ἀπειλεῖ
τοὺς ἐγκατοίκας, οἵτινες εἶναι διατεθειμένοι νὰ παραδώσωσι τὸ
φρουρίον.

Τὴν 21 τοῦ Λήγοντος ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ
ἄγγελος Μελετόπουλος ἐβδόμηκοντούτης τὴν
ἡλικίαν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀσθένειαν φλο-
γιστικὴν. Ἐχεινε δὲ εἰς αὐτὸν κηδεὶα ἀνάλογος
πρὸς τὴν ὑπόληψιν τὴν ὁποίαν κοινῶς ἀπελάμ-
βανε, καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν προκρίτων Πελο-
ποννησίων, καὶ συνωδέσθη τὸ λείψανόν του ὑπὸ
διαφόρων σημαντικῶν μελῶν τοῦ Πανελληνίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλ-
λίας προσηγορίας τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

“Οἱ πιστοὶ ὑμῶν ὑπέκουν Βασιλεῦ, οἱ τῶν ταγματικῶν
ἀντιπροσώπων, συνελθόντες περὶ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας
Μεγαλειότητος, ἤκουσαν μετὰ βαθείας κατανύξεως τοὺς

ἀπ' αὐτὸν καταδάντας σεδαστοὺς καὶ παραμυθητικοὺς
λόγους. Ὀλόκληρος ἡ Γαλλία βλέπει αὐτοὺς πνέοντας
τῆς ὑμετέρας ἀγάπης. Ἡ εἰς τὸ βασιλείον σας ἐπικρα-
τοῦσα γαλήνη εἶναι ὁ εὐτυχὴς καρπὸς τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου
συμβολαίου, τὸ ὁποῖον θεμελιόουν τὴν βασιλικὴν κυριότητα
ἐπὶ τῆς συμφωνίας ὅλων τῶν νομίμων συμφερόντων καὶ
ὅλων τῶν γενναίων αἰσθημάτων, ἀπεργάζεται αὐτὴν καθ-
εκάστην προσφιλεστέραν εἰς τοὺς λαοὺς σας, μακαρίους,
ὅτι εὐρίσκουν ἐν αὐτῇ τὴν πολυτιμωτέραν ἐγγύησιν τῶν
ἐλευθεριῶν αὐτῶν καὶ ἀνταποδίδουν εἰς αὐτὴν ἰσχὺν καὶ
ἀληθινὴν δύναμιν ἀπὸ τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἐμπιστοσύνης
καὶ τῷ εὐεργεσιῶν.

“Ἐπιθυμοῦμεν θερμότητα, Βασιλεῦ, νὰ μὴ διατα-
ράξῃ καὶ τὴν λοιπὴν εὐεσπῆν ἡ μάστιξ τοῦ πολέμου τοῦ
καθαιματώσατος τὴν Ἀνατολήν. Ἡ Υ. Μ. θέλει μᾶς δια-
φυλάξῃ τὴν εἰρήνην ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ποτὲ δὲν εὐρίσκουν
μακροχρόνιον οἱ ἀγαθοὶ βασιλεῖς. Ἀποτιθέμεθα δὲ τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἐν τῇ πρὸς τοὺς λαοὺς ἀγάπῃ ὑμῶν, ἐν τῇ
ισχύει τῶν ὅπλων σας, καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν συμμαχιῶν,
τὰς ὁποίας ἡ ὑψηλή σας σύνεσις δὲν θέλει διαπράξῃ εἰμὴ
κατὰ τοὺς σκοποὺς ἀεξαετήτου πολιτικῆς, ἐνδομύχως
συ δεδεμένης μετὰ τῆς διατηρήσεως τῶν Καταστάσεων ἡμῶν
καὶ μίνα τὰ συμφερόντα τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῆς Γαλλίας
ἀκολουθούσης.

“Συγχαίρομεν μεθ' ὑμῶν, Βασιλεῦ, διὰ τὰ ἀποτελέ-
ματα τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐκστρατείας μας. Ὅλον τὸ
εὐσπλαγχνικὸν τῆς Γαλλίας ἔθνος, εὐφρεστήθη εἰς τὴν εὐ-
γενῇ ταύτῃ χοῦσιν τῶν ὅπλων σας, ἥτις ἐπαγγέλλεται
νὰ δώσῃ πατρίδα εἰς λαὸν πολυχρονίως καὶ σκληρῶς δυνα-
στευόμενον.

“Πεποιθότα δὲ τὰ χριστιανικὰ ἔθνη εἰς τὴν πασιφανῇ
διακήρυξιν, ἥτις τάττει τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον λαὸν ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων, ὀφείλουσι νὰ ἐπιθυμῶσι
θερμότητα, ὥστε νὰ δώσωσι εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους, ὅρα
ἀρμυδιότατα εἰς τὴν στερεώσιν τῆς αὐτονομίας τῶν ἐπαι-
νοῦν δὲ τὴν γενναίαν συμπαθείαν, ἥτις ὑπάγει νὰ ζῇ ἡτῇ
μακρὰν τοῦ διασκορπισμένου αἵματος διὰ τὰς τοὺς
ἐσταυράγῃ εἰς ἀπελευθερωμένην γῆν, τὴν ὁποίας τὰ εὐρε-
πια θέλει τοῦ δοθῆσαι νὰ ἀνεγείρωσιν ἡ βασιλικὴ σας χεὶρ.

“Ὁ εἰρηνικὸς οὗτος θρόνος, Βασιλεῦ, ἦγεν ἄξιον
ἡ Υ. Μ. καὶ ἡ Γαλλία ἐπαίρεται δι' αὐτὸν, ὡς διὰ τὰ
ἐνδοξότερα αὐτῆς τρόπαια. Συμμετεχομεν δὲ τῆς ἐλπίδος

"Αλλ' εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκτείνῃς τὰς χεῖρας σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ δύναμις σου ἐν ἡμῖν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ βοήθειά σου ἡμῖν. Ὁ ὁυρανὸς ὁ ὅλος ἐκτείνῃς τὰς χεῖρας σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ δύναμις σου ἐν ἡμῖν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ βοήθειά σου ἡμῖν. Ὁ ὁυρανὸς ὁ ὅλος ἐκτείνῃς τὰς χεῖρας σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ δύναμις σου ἐν ἡμῖν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ βοήθειά σου ἡμῖν.

“Ὁμιλοῦσα πρὸς ἡμᾶς ἡ Υ. Μ. περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν τύπων, μᾶς ἀναμνηστικὴν μίαν τῶν πρώτων ἀγαθουργιῶν της· ἡ ἀπελευθέρωσις αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς βασιλείας ὑμῶν, καὶ θέλει εἶναι εἰς τοὺς μεταγενεστέρους εἰς τῶν ἐνδοξοτέρων τίτλων σας. Νεὶ, Βασιλεῦ, ἡ κοινὴ ὑπόληψις, ἥτις φανίζεται καὶ παρῶνται, καταδικάζει πρότερον, ἢ οἱ πιστοὶ σας κριταὶ, τὰς παρεκτροπὰς τῆς ἐλευθερίας, ἥτις δὲν ἔχει δῦ·α·ιν εἰλὴ εἰς τὸ μέτρον της. Οἱ κίνδυνοι τῆς ἀκολασίας θέλουσι ἀδυνατῆσαι ἐπὶ τὸ μᾶλλον· αὕτη δὲν εὐρίσκει κἀμμίαν σωματικαὴν εἰς λαοὺς ἐνδαιμόνας καὶ εἰς καρδίας εὐαρεστηλένας.”

“ Τὸ ἔθνος γνωρίζει, Βασιλεῦ, εἰς ποίαν θάτιν ἐπιτηρεί-
ζεται ἡ εὐτυχία του· στηρίζεται εἰς τὴν διαρκῆ ἔ.ωσιν τῆς
βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἀπὸ τὸν Χριστὴν
καθιερωμένων· αὐταὶ ἀποδοκιμάζουν τὸν ὅστις ἤθελε ζητη-
σει αὐτὴν ἀλλαχού. Θυρῶντε, Βασιλεῦ, εἰς ἔθνος μέγα
καὶ γενναῖον, καθὼς αὐτὸ θυρῶν εἰς ὑμᾶς. Οἱ μόνοι ἐχ-
θροί σας καὶ ἐκείνου εἶναι ἐκείνοι, οἵτινες ἤθελον τολμήσει κα-
βάλῃσιν εἰς ἀμφισβησίαν τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ὠρέσθη
πρὸς ὑμᾶς, καὶ νῦν διαταράσσῃ τὴν εὐτυχίαν ταύτην ἀξιοσύαν,
ἣτις σταίνει ὡς τεῖχος πρὸ τοῦ θρόνου σας τὴν ἀξιοσύαν
ὁλοκλήρου λαοῦ, καὶ ὡς ὁδηγὸν εἰς τὰς ἐλευθερίας μας
τὴν ἀγάπην ἐνὸς πατρὸς, καὶ τὸν λόγον ἐνὸς ἀγαθοῦ
Βασιλέως. ”

Ἐξ Ἰασίου, 1 Φεβρουαρίου.

Μεγάλαι μεταβολαὶ γίνονται κατὰ τὸ πρὸν. εἰς τὴν
διοίκησιν τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων, καὶ πολλοὶ τῶν
ἐν ταῖς κυριότεραις ἀρχαῖς μεταβαίνουν ἐκ τοῦ στρατεί-
ματος εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας κατὰ τὰ ἐνδότερα τοῦ τύπου.
Ὁ στρατηγὸς Διέδοις νομίζεται ὅτι θέλει ἐπιστρέψει
παρευθὺς, καὶ λέγεται ὅτι ὁ Μεγας Διὺς Μιχαὴλ, ἀντὶ τὰ
ὑπαγῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν, θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὸ στράτευμα.
Αἱ εἰς παντοδαπὰ ἐφόδια γινόμεναι προπαρασκευαὶ εἶναι
ἀπώστευτοι, καὶ ἀκατανήκτοι ἢ δοκσιμολογῆς ἢ ἐπικρατοῦσα
εἰς τὴν μετατύστασιν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ἔκα-
μον τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν.

— Οἱ Τούρκοι ἡτυχάζουν εἰς τὰ φρούρια τῶν. Εἰς ἑξοδὸν
τινα, τὴν ὁποῖαν ἔκαμαν ἀπὸ τὸ Γιούργεδιν, ἔχασαν πολ-
λοὺς ἀνθρώπους. Ἐν σὺνταγμα ἐπιλέκτων καθοπισθὲν με-
λίχχῃ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Λαυζερῶνος λέγεται ὅτι ἐφάρ-
μητι β.α.ίως κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ ἰππικοῦ, καὶ τὸ ἔβαλεν
εἰς Τριαύλην ἀγαξίαν, ὥστε ἡ τοῦ Γιουργέδιν φρουρὰ,
φισηθείτα μήπως δυηθῇ ὁ ἐχθρὸς νὰ εἰτέλῃ ταυτοχρόνως
μετὰ τοῦ διωκομένου εἰς τὸ φρούριον, ἔκλεισε πρὸς αὐτοὺς
τοῦ τελευταίου τὰς πύλας, οἷτινες κατεσφάγησαν ἐπομι-
νω, πρὸ τοῦ τοιχοῦ αὐτοῦ τοῦ φρουρίου. (Ἐφ. Αὐγούστης.)

Ἐκ Βερολίνου, 29 Ἰαννουαρίου.

Πολλὰ καὶ διάφορα λέγονται περὶ τοῦ αἰτίου τῆς εἰς
Λονδίνου ἀποστολῆς τοῦ Κόμητος Ματθαιουσκεῦιτς. Φαίνεται
δὲ ὅτι ἡ πρεσβεΐα τοῦ διπλωματικοῦ τούτου ἀφορᾷ εἰς τὴν
διατήρησιν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου 1827 καὶ εἰς τὰς
ἐξ αὐτῆς προκινήσας συνδιαλέξεις. Ἡ ἀμετάκλητος με-
τριοφροσύνη τοῦ Αυτοκράτορος Νικολάου τὸν ἔκαμε νὰ
συγκατατεθῇ εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τῆς 16 Νο-
εμβρίου· ἀλλ' ὅμως αὐτὸ θέλει χρειασθῇ ἐπεξηγήσεις μάλ-
λον ἐμπειριστατωμένας, ὥστε, κατὰ τὴν εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν πιθανὴν ἐπιστροφήν τῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς
Γαλλίας Πρέσβειων, νὰ μὴ γεννηθῶσι νέαι δυσκολίαι.
Ὅστις γνωρίζῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν Τούρκων, καὶ θεωρή-
σῃ τὰς πολυπλόκους συγκρούσεις τὰς ἀναγκαίως ἀναφυσ-
μίας ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς
συμμαχίας, θέλει καταλάβει, μὲ πόσῃν προφύλαξιν θέλει
καλυπθῆναι εἰς σύσκεψιν, αἱ καὶ ἀριμνητέραν, νέον τι
περὶ τῶν Ἑλληνικῶν παλαιῶν ζήτημα διὰ τὴν ἡσυχίαν
τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν ἀεξαρτησίαν τῶν ἐθνῶν, διὰ τὴν
ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ διὰ τὴν στερήσιν τῶν
ἰσχυρῶν τῆς.

[Ἐφ. Αὐγούστη,]

¹Εκ Λονδίνου, 2 Φεβρουαρίου.

Ἐπιτολή τις ἐκ Βερολίνου λέγει ὅτι ὁ ἐνταῦθα Ἑκτα-
κτο, Πρέσβυς τῆς Ῥωττίας ἔχει ὁδηγίαν νὰ διακηρύξῃ πρὸς
τὸ Ἀγγλικὸν Συμβούλιον ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωττίας
δὲν θέλει συγκατανεύει νὰ διαπραγματεύῃ πρὸς τὴν Πόρ-
ταν ἐπ' ἄλλῃ τινὶ βέτιν εἰλῇ τῇ ῥήτῃ παραίτηται αὐτῆς
ἀπὸ πάλος δικαιοῦντες κυριαρχίας ἢ ἔξουσίας πρὸς τὴν
Βουλίαν καὶ τὴν Μολδαυίαν. Ταυτῇ δὲ τις διακήρυξις ἀ-
κούσμεν ὅτι ἔγεινε πρὸς τὴν Δούκα Βελιγελῶνα, ὃς τις φαι-
νεῖται ὅτι εὖ ζεν αὐτὴν εὐλογοφωῇ, καὶ πιθανὸν ὅτι θέλει παρα-
δεχθῇ αὐτὴν ἢ Τουρκίᾳ, ἢ μόνον ἢ Ῥωττίᾳ κάμῃ ἄλλας
παραχωρήσεις πρὸς τὴν Πόρταν ἢ καὶ πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν Συμ-
βούλιον.
(Σφαῖρα.)

Αὐτόθεν, 4 Φεβρουάριον.

Οἱ θεολογῶντες τὰ σπείλῳσι εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐκτα-
κτου Πρέσβυτον δὲν εἶναι πολλὰ δίκαιοι ὡς πρὸς τὸν Κύριον
Κάγκελα. Δὲν ἡδύνατο τὰ ἐκλεχθῆ ἀνὴρ ἰκανώτερος εἰς τὰ
κοιτῇ ἀλλήλοφρασίαν ἢ τὰ διαπραγματεύεσθαι μετὰ τῆς
Γενναίας. Εἰσαίθη δὲ βλαβήτοις ὅτι ἡ ἐξιστολογος αὐτῇ ἀπο-
στολὴν δὲν θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς κένεον ἄλλον διπλωματικόν.

Αὐτόθεν, 16 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Πετροπόλεως εἰσόδους δημοσιευθείσας διὰ
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς 19 τοῦ πρώτου μηνὸς ἡ ἐν
τῇ Ανατολῇ ἐκστρατεία εἶναι ἐν τῇ περὶ αὐτὴν εἶθαι. Αἱ
εἰς αὐτὴν προπαρασκευαί λέγονται ἄρτιαί, καὶ ὁ
Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ ν' ἀναχωρήσῃ

εἰς τῆς πρωτευούσης διὰ τὰ λάθη αὐτοπροσώπως τὴν ἀρχή-
 γον ὅλου τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀπανταχοῦ εὐρίσκετο εἰς κί-
 νησιν, καὶ διὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ διάφορα σώματα. Ἀλλὰ
 πρὶν ὑπάγῃ εἰς Βουλγαρίαν, θέλει περάσει εἰς Βαρσοβίαν,
 διὰ τὰ λάθη τὸν ὅρκον τῆς συμμαχίας τοῦ Πολωνικοῦ ἔθνους,
 καὶ διὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ προσέτι τὸ Πολωνικὸν στράτευμα,
 ἀπὸ τοῦ ὁποῖον δύναται νὰ χρειασθῇ εἰς ἐνδυνάμωσιν τοῦ Ῥω-
 σσοῦ. Μεγάλη ἐνέργεια ἀνεπτύχθη εἰς τοὺς ναυστάθμους
 τῆς Πετροπόλεως, καὶ ἐγένετο λόγος περὶ Συνθήκης τινὸς
 πρὸς τὰς Ὁμοσπονδίας Πελοτείας, τῆς ὁποίας σκοπὸς
 φέρεται ὅτι εἶναι βοήθεια ναυτῶν εἰς πλήρωσιν τοῦ Ῥω-
 σσοῦ ναυτικοῦ, ἢ πωθανῶς, ἢ δάεισις εἴτε πώλησις πολε-
 μικῶν πλοίων. Βεβαιούται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπεποιήθη
 τὴν προσφορὰν πολλῶν κεφαλίστων ζητούντων νὰ τὸν δανει-
 σῶσι χρήματα, τὸ δὲ Διςαυροφυλάκιόν του εἶναι τόσον εὐ-
 πορον, ὥστε ἐπροσδιώρισεν ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ διὰ τὴν ἐγγί-
 ζουσιν ἐκστρατείαν κεφάλαια. Αἱ δὲ ἐκ Βιέννης εἰδήσεις
 εἶναι μᾶλλον εἰρηνικαί. Περιεμένετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
 μετὰ τὸν ὕστερον ταχυδρόμον ἀποφασιστικὴ ἀπόκρισις τῆς
 Πόρτας εἰς τὴν Διακήρυξιν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Τὸ
 Διδάνιον ἐφάνέρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ συγκατανεύσῃ εἰς
 τὴν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ἀλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων, ἐπὶ συμ-
 φωνίᾳ ὅμως τοῦ νὰ παραδεθῇ ὁ Ἰσούφ πασας ὁ προδοὺς τὴν
 Βάρναν, ἀλλ' ἡ συμφωνία αὕτη ἀπερρίφθη. [Ταχυδρόμος.]

Ἐξ Αὐγούστης, 7 Φεβρουαρίου.

Τὸ ἐν τῇ Βλαχίᾳ Ῥωσσικὸν στράτευμα συμπο-
 σοῦται κατὰ τὰς πλέον ἀξιοπίστους ἀναφορὰς εἰς
 45,000 ἄνδρας, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι εἰς κατάστασιν
 νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσαν προσβολὴν τῶν ἐχθρῶν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσετε εἰς τὸ προσεχὲς φύλ-
 λον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὰ ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀναγνούς πρὸ ὀλίγου τὴν ὑπ' Ἀρ. 17 ἐπιστολὴν
 κάποιου ὀνομαζομένου Κυρίου Ἰωάννου Β. ἀπὸ ἐμοὶ ἀ-
 γνῶστου, εὐθυνομένην πρὸς τὸν φίλον του Ἀθανάσιον Πε-
 τσάλην εἰς Ἰδραν, σπειῶν νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι παραλεί-
 πων τὰ ὅσα εἰ μεγάλοι ἄνδρες ἔγραψαν, καὶ ἐκ συμφώνου
 ἀπέδειξαν ἀναντιρρήτως ἀφορῶντα τὴν νομικὴν ἐπιστήμην,
 περιορίζουμαι μόνον νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ
 γράψαντος, τουτέστιν ἐὰν ἡ παροῦσα ἐποχὴ τοῦ ἔθνους
 δύναται ἢ ὄχι νὰ προσφέρῃ ἄνδρας ἀξίους εἰς κριτὰς του,
 καὶ ἐὰν ὅλοι οἱ συχνάζοντες τὰ προσωρινὰ Δικαστήρια συ-
 ἡγοροὶ εἶναι κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ εἰρημέου.

Ὅταν στιχάζεται τις νὰ πείσῃ τοὺς ἄλλους, πρέπει
 πρῶτον ἑαυτὸν νὰ πείσῃ. Ὁ Κύριος Ἰω. Βεάκης ἀντιγράφας
 μόνον, ὡς φαίνεται, τὰ ὅσα οἱ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνδρες [ὡς
 εἶπον] ὡμίλησαν περὶ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, δὲν ἐπροσ-
 θεσε κανὲν τι ἀφ' ἑαυτοῦ, δὲν ἐγνώρισε παντάπασιν τὸ
 Ἑλληνικὸν ἔθνος, μήτε τὴν ἀληθῆ χαρακτῆρά του, μήτε, ὡς
 φαίνεται, ἐκινῶνσε μετὰ τῶν λογίων καὶ εἰδημόνων πολι-
 τῶν του, ἀλλ' ἀπερισκέπτως κινούμενος εἴτε ἀπὸ τῆς
 ἀπειρίας του, εἴτε ἄλλω, πως, ἠθέλησε νὰ εἴπῃ Διτικῶς,
 ὅτι ἡ πατρίς μας στερεῖται τοιούτων ἀνδρῶν, καὶ ὅτι μὴν
 ἡ Ἐπτανήσος ἔχει ὀλίγους ἐνδόξους, οἵτινες ὅμως ἐπιστρα-
 φέντες εἰς τὴν Ἰόνιον αὐτῶν πατρίδα μετέδωκαν εἰς αὐτὴν
 τοὺς καρπούς των.

Ἀλλὰ, μὴν ἐπιθυμῶν ἐκ μέρους μου νὰ ἀπολογηθῶ περαι-

τέρω εἰς ταύτην τὴν σφαλερὰν παρατήρησιν τοῦ γράψαντος,
 ἀρκεῖ νὰ τὸν εἴπω πρὸς ἡσυχίαν του, ὅτι κατ' εὐτυχίαν τῆς
 Ἑλλάδος εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν ἄνδρες Θεοσεβεῖς καὶ εἰδή-
 μωνες, οἵτινες ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῆς Θεωρίας καὶ ἐμπειρίας
 των θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ νὰ κρίνωσι τὰ τοῦ δικαίου, καὶ ὅτι
 δὲν θέλει ἀποδῇ τοῦτο δύσκολον εἰς αὐτοὺς, ἐὰν ἡ προσδο-
 κωμένη διαδικασία Δέλῃ γενῇ ἀπλῇ καὶ εὐκόλος ὁ δὲ
 ἀπλὸς καὶ εὐκόλος τρόπος τῆς διαδικασίας κρέμαται ἀπὸ
 τὴν Δέλησιν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν
 Κυβερνήτου, ὅστις ὀδηγῶν αὐτὸ μετὰ τὰς βαθείας γνώσεις του
 καὶ σοφίαν του, θέλει δυνηθῇ μετὰ τὴν πρόσδον τοῦ καιροῦ νὰ
 φέρῃ εἰς τὴν πρὸςβυμένην βελτίωσιν. Ἀς μάθῃ τέλος πάντων
 ὁ παρατηρητὴς οὗτος ὅτι, ἐὰν ὅλα τὰ ἀναγεννημένα ἔθνη
 ἔδωκαν τοὺς κριτὰς των καὶ τοὺς ἐνδόξους ἄνδρας αὐτῶν,
 θέλει δώσει καὶ ἡ Ἑλλὰς τοὺς ἰδικούς της.

Περὶ δὲ τοῦ λόγου ἀφορῶντος τοὺς συνηγόρους ἀρκεῖ νὰ
 εἴπω εἰς αὐτὸν, ὅτι κατὰ δυστυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὄχι
 μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ εὐρεθῶσιν ὑποκείμενα
 τερατώδους ἠθικῆς καὶ χωρὶς χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ εἰς
 αὐτὰ τὰ φωτισμένα καὶ ἐξευγενισμένα μέρη τῆς Εὐρώπης·
 ἔχομεν δὲ τούτων πολλὰ παραδείγματα, ὥστε περιττὸν νὰ
 ἐκτείνω τὴν ὁμιλίαν μου. Εὐχῆς λοιπὸν ἔργον θέλει εἶσθαι
 τὸ νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἱ τοιοῦτοι φθιρεῖς
 τῆς κοινωνίας, νὰ προστατεύωνται δὲ οἱ τίμιοι καὶ οἱ ἀγα-
 θοί. Ἀποβαίνει δὲ τὰ μέγιστα τυλμηρὰ ἡ κατηγορία τοῦ
 παρατηρητοῦ τούτου, «ὅτι ὅσοι ἄλλοι τῶν συνηγόρων συχνά-
 ζουσιν τὰ προσωρινὰ δικαστήρια ταύτης τῆς πόλεως, περι-
 πατοῦσιν ἐν τῇ σκοτίᾳ» ἀλλὰ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ πολυμαθὴς
 οὗτος παρατηρητὴς δὲν ἠθέλησε νὰ μετέλθῃ εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα τὸ ἐντιμὸν ἐπάγγελμα τοῦτο, λέγω τοῦ συνηγόρου,
 καὶ δι' αὐτοῦ νὰ ἀποδείξῃ πραγματικῶς εἰς τοὺς ἄλλους
 τὴν ὑπεροχὴν του καὶ τὰς ἀνωτέρας γνώσεις του, ἂν ἔχῃ·
 ἔως οὗ λοιπὸν δὲν ἀποδείξῃ τὴν σκοτίαν, τὴν ὁποίαν κατη-
 γορεῖ εἰς τοὺς ἄλλους, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν,
 ὅτι ἡ οὗτος περιπατεῖ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἢ δὲν ὠδηγήθῃ ὑπ' ἄλ-
 λου ἀντικειμένου εἰμὴ ὑπὸ τῆς τερατώδους ὑπουρ-
 γηματομανίας τινῶν νεοφερμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἵτι-
 νες φανταζόμενοι ὅτι εἶναι ἀνώτεροι τὰς γνώσεις τῶν αὐτο-
 χθόνων Ἑλλήνων, προσπαθοῦσι νὰ ἀρπάσωσι τοιοῦτοτρόπως
 καὶ ἀναιδῶς τὸν ἄρτον ὑπὸ τοῦ στόματος τῶν τέκνων αὐτῶν,
 τὸν ὁποῖον οὗτοι, μετὰ ἀπείρους δυστίας καὶ δυστυχήματα,
 εἶναι ἀναντιρρήτως δίκαιον νὰ ἀπολαμβάνωσιν ὑπὲρ πάντα
 ἄλλον νεοφερμένον.

Αἴγινα, τῇ 13 Μαρτίου 1829. Ὁ πολίτης

Κωνσταντῖνος Δασκαλόπουλος.

Αἱ περὶ μοναστηρίων καὶ κοινῶν σχολείων προκηρύξεις τῶν ἐν Σάμῳ ἐπιτρο-
 πῶν (Βλ. Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 23.)

Ἡ Γενικὴ Ἐπιστάσις τῶν μονῶν τῆς νήσου Σάμου.

Ἐλπίς! Μολὲς εἰς τὰ αἵματα καὶ τὴν στακτὴν τοῦ ἡρώισμος ἀνα-
 λαμβάνεις τὴν ἐλευθερίαν σου, καὶ μετὰ γιγαντιαῖα θήματα προβαίνεις εἰς
 τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἠθικῆς σου!

Ὅλας τῶν υἱῶν σου αἱ τάξεις ἐρίζονταί τὸν στέφανον τῆς ἐλευθε-
 ρίας σου νὰ καταλαμπρύνωσι μετὰ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἡρώους!

Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος ἐαδίζων τὰς ἐπὶ τῆς Κυβερνητικῆς ἐκθύ-
 νουσι γενικῶς ἐξεδωκεν ὁδηγίαν, μολὲς ἐαδῆκε τὸ ἀνατολικὸν σου Τμή-
 μα, καὶ καταγινομένου εἰς τὰς ἐκτὸς τοῦ δικαστικοῦ τοῦ διοργανισμοῦ,
 ἐαδὲν ὅλα τὰ μέτρα, διὰ νὰ χειραγωγῇ τούτον τὸν λαὸν εἰς τὴν
 εὐδαιμονίαν.

Δὲν ἐπρονόησεν ἐκ πρώτης στιγμῆς, εἰμὴ τὴν σύστασιν σχολείων.
 Ἀλλ' ὁ σιδηρὸς αἰὼν ὁμοῦ μετὰ τὰ φῶτα εἶχεν ἐξαλείψει καὶ αὐτὰ τὰ
 μέσα εἰς τὴν ἀνάκτησιν των μετὰ τὴν σύστασιν τοιούτων λαμπρῶν κατα-

στημάς. Οί αμαρτωλοί χρόνοι εξήντησαν όλας τὰς συνδρομικάς δι-
ναμείας τῆς παιδείας, κ' ἐφύλαξαν ἡ ἐλευθερία ἐνός καὶ ὁποιοῦδήποτε
πρόπου ἐδυνατίσθη τὴν πραγματικὴν ποιήσιν τοιοῦτου σκοποῦ, ἀπὸ τὸν
ὅποιον, μόνον ἐκπηγάζουν πάντοτε τὰ καλὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ δικηκτικὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἀσφάλειαν, ὅσον τῆς μερικῆς καὶ
τῆς γενικῆς ἐπίσης, ἰδικητικῆς τοῦ λαοῦ, ὑπεχρέωσε τὴν σεβαστὴν ἐπι-
τροπὴν διὰ νὰ προσκλήσῃ τοὺς ἡγουμένους καὶ προηγουμένους τῶν
ἱερῶν ἀνῶν τῆς νήσου Σάμου, καὶ νουθετήσῃ αὐτοὺς, διὰ νὰ περι-
στειλῶν τὴν, ἡ ὁποία εἶχε φθάσει νὰ καταρθείρῃ δι' αὐτὰ τὰ κτή-
ματα τῶν μονῶν, παραλυσίαν.

Ἡ ἀνάγκη πρόνοιαν εἰς τὴν σύστασιν σχολείων, εἶχε προτεθῇ ἐν τῷ
μέσῳ ἀνελεύσει, τῆς ὁποίας ἀντικείμενον δὲν ἦτον εἰμὴ ἡ ἀσφάλεια
καὶ ἡ ἐλευθερία ἱερῶν καταστημάτων καὶ τὸ ἱερὸν τοῦτο τάγμα παρ'
ἐλπίδι ἔκκαμε νὰ δώσῃ θάμβος εἰς τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ, εἰς τὰ ὄμ-
ματα τοῦ λαοῦ τοῦ κόσμου.

Μοῖρα ἡ πρὸς τὴν ἀληθὴ εὐδαιμονίαν τῆς κοινῆς πατρίδος ἀφοσίωσις τῶν
σεβαστῶν καλογῆρων τῆς Σάμου ἰσχυρὴν, ὥστε ν' ἀναθέσουν αὐθόρμητοι
ὅλα τὰ κοινὰ κινήματα καὶ κίνητα κτήματα εἰς τὴν σύστασιν σχολείων.

Γενικὸς χαρακτήρ! ἄξια τοῦ ἀγέλικου τῶν σχήματος αἰσθήματα, συμ-
πολιτῶν!

Ἀναθήματα, τὰ ὅποια καθ' ἡν στιγμήν ὁ θνητὸς καταταραττόμενος ἀπὸ τὰ
πλέον φρικαλέα τοῦ θανάτου αἰσθήματα, καθ' ἡν στιγμήν κατακυλινδούμενος
μεταξὺ τῶν οὐρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων ὄντων, ἀφιερώνει εἰς τὰ ἱερά ταῦτα
καταγῶγια πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. οἱ λειτουργοὶ τοῦ ὕψιστου οὗτοι,
διατηροῦντες εἰς αἰώνιον μνήμην τὰ ὀνόματα ὧν τοιοῦτων, τ' ἀναθήμα-
τά των ἔσιν ἄξια, χρώμενοι, διαθέτουσιν αὐτὰ σήμερον ἐπιφαιστότερον,
πρὸς ἀνάληξιν τῶν λαμπρῶν εἰς τὴν πατρίδα μας φώτων.

Τοιοῦτος παρ' ἐλπίδα πρόχειρος καὶ σταθερὸς πόρος εὐδιδῶσα σήμερον
τὸν σκοπὸν τῆς σεβαστῆς ἐπιτροπείας.

Τὴν ἀρίστην τῶν κτημάτων τούτων κυβερνήσιν καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν
εἰσοδημάτων τῶν αὐτῶν προνοούμενῃ συνάμα ἡ ἐπιτροπεία, διώρισε γενι-
κὴν τῶν μονῶν τῆς νήσου Σάμου ἐπιστάσιν.

Τοιαῦτα ἱερά χρὴ ἀναλαμβάνουσα, καὶ ταῦτα πάντα διακηρύττουσα
ἐπισήμως ἡ γενικὴ ἐπιστάσις σήμερον ἐπικαλεῖται διὰ τὴν ἀνάληξιν τῶν
φώτων σου τὴν ἰσχυρὰν ἀντίληψιν τῶν κρατῶν σου φίλων, τὴν πατρικὴν
κηδεμονίαν τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου σου, συγκαλεῖ τέλος πάντων ὅλας τῶν
υἱῶν σου τὰς τάξεις εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην ἀμίαν μιᾶς ἡδὴ τάξεως, τὸν
ἰδιασμόν τῆς ὁποίας δὲν ἐγνώριζες εἰς τοὺς ἀρχαίους σου χρόνους, ὦ Ἑλλάς!

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τῇ 21 Νοεμβρίου 1828.

Οἱ Γενικοὶ Ἐπιστάται

Μανουὴλ Παπλωματᾶς.

Δημήτριος Κ. Χατζόπουλος.

Ἡ ἐφορία τῶν σχολείων τῆς νήσου Σάμου.

Ὅσον ἡ ὕλική καλὰ ἔργεια συντηρεῖ καὶ καταστολίζει τὴν φυσικὴν τοῦ
παντός ὑπαρξίν, καλλωπίζει καὶ διαμορφῶι λαμπρότερον, τόσον ἐπίσης ἡ ἠθικὴ
τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν ἐνός ἀτόμου, μιᾶς κοινωνίας, ἐνός ἔθνους, αὐτοῦ
τοῦ παντός.

Ἐχουμεν πρόσφατα περὶ αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶ ὅπου βασιλεύει ἡ ἀληθὴς
φιλοσοφία, ὅπου βασιλεύουσιν τὰ φῶτα, ἐκεῖ ἡ ἀληθὴς δοξά, ἐκεῖ ἡ λαμπρό-
της τῶν ἀρετῶν, ἐκεῖ ἡ βαθυτάτη διάγνωσις τῶν μεγαλειῶν τῆς φύσεως,
ἐκεῖ τέλος πάντων ἡ ἀθανασία αὐτὴ καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου. Πνί-
γεται σειρά αἰώνων ἐπίσης· ἐκεῖ βασιλεύουσιν ὁ τρόμος καὶ ἡ φρίκη, ἐκεῖ
τὰ ζῶοντα καὶ βάρβαρα κακὰ, ἐκεῖ στερεῖται τέλος πάντων αὐτὸ τὸ μεγα-
λεῖον τῆς ἡ φύσεως ὅπου ἡ βροτωλέττειρα ἀλάλεια καταπιῶσα τὰς σιδηρὰς
πτέρυγας τῆς χύνης πάντοτε τὸν βαρὺν τῆς ζόφου.

Ἡ Ἑλλάς, μολοντί πηγὴ τῶν φώτων, μολοντί μήτηρ τῆς ἐλευθερίας,
καὶ ἡ ἠθικὴ περὶ αὐτῶν ἐξώρισε μακρὰν ἀπ' αὐτῆν τὰ λαμπρὰ φῶτά της,
συστατῆσθαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν αἰῶνα τῆς Ἑλλάδος ἐπνιγῆσαν
διὰ μίσην τὴν ἀλάλειαν εἰς τοῦ δεσποτισμοῦ τὰς πικρίας.

Ποτὲ αὐτὴ ἡ τύχη τῶν ἔθνων δὲν βελτιοῦται χωρὶς τῶν φώτων. Βραχνὰ
μόλις ἤρχοντο οἱ Σοκράται, οἱ Πλάτωναί, οἱ Δημοσθένεις, ἀνεκλύπτοντο
αἱ Μαντίνειαι, αἱ Μαραθῶνες, αἱ Θερμοπύλαι, καὶ τὰ ἀμυδρὰ τῶν
φώτων μόνον ἔκκαμν, ὥστε σεις, συμπολιτῶν, ἐφρίξατε νὰ πατήσατε πλέον
ἐσθίοντα τῆς ἀρχαίας σας λαμπρότητος, καὶ ἀπερσίσσατε, ἡ διὰ τῆς ἐλευ-
θερίας σας ν' ἀναγεννηθῆτε εἰς τὸν κόσμον, ἡ τοὺς ἀθναίτους προγόνους σας
νὰ συντρεφεύσατε εἰς τοὺς ἱερούς των τάφους.

Ἄξιοι τοῦ πατριοληρονομικοῦ σας ὀνόματος, τέλος πάντων ἀνεκτίσσετε τὴν
ἐλευθερίαν σας, καὶ ἡ σημαία δίχρωμος κυματίζει σήμερον καὶ κατὰ θάλασ-
σαν καὶ κατὰ ξηρὰν. Ἄλλ' ἡ ἐλευθερία αὕτη, ἐφ' δυσκόλως ἀποκτάται
χωρὶς τῶν φώτων, μὴτε εἶναι δυνατόν χωρὶς τῶν φώτων αὐτῶν, χωρὶς
τῆς βελτιώσεως τῆς ἠθικῆς καὶ νὰ φυλαχθῇ.

Τοιαῦτα θέμεις ὑπ' ὅψιν ὁ Σεβαστὸς πατὴρ τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβαστὸς
Κυβερνήτης μας· σχολεῖα δίδασκε παντὸς τὸν φωτισμὸν τοῦ ἔθνους ἑλπίαν
ὡς σπουδαῖον τὸν ἀντικείμενον του.

Ὁ σεβαστὸς Ἐκτελεστὸς Ἐπίτροπος, μόλις ἐφθασε τὸ Ἀνατολικὸν τοῦτο
Τάγμα, καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τὴν ἐμμετον ἀφοσίωσιν ὑμῶν αὐτῶν εἰς τὴν

στερέωσιν τῆς εὐνοίας, συμπολίται, δὲν ἐνέργησαν ὀλιγώτερον σπουδαῖα
εἰμὴ τὴν σύστασιν σχολείων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς εὐφυοῦς νεολαίας, εἰμὴ
τὴν εἰσαγωγὴν τῶν φώτων πρὸς βελτίωσιν τῆς ἠθικῆς ὅλου τοῦ λαοῦ τοῦ
Τμήματος του.

Ἡ πανταλὴς ἐλευθερίας πόρην σταθερῶν ἐδράδων τὴν ἀποπεράτωσιν τοιοῦ-
του σκοποῦ, καὶ τέλος πάντων μόνῃ ἡ ἀνένδοτος πρόνοια τοῦ κατῶρθωσιν
εὐτυχῶς, ὥστε διὰ τῆς γενναίας συνδρομῆς τῶν σεβασμίων καλογῆρων τῆς
Σάμου νὰ συστήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τρία Ἑλληνικά καὶ ὀκτὼ ἀλλοεθι-
δακτικά εἰς αὐτὴν σχολεῖα.

Ἡ ἐφορία τῶν ἑνδεκα τούτων σχολείων, ἀναλαμβάνουσα τὴν διεύθυν-
σιν τῶν σήμερον, ὑπέρμαχα δι' αὐτὴν βάρος, διακηρύττει τὴν λαμπρὰν
ταύτην ἀλλοίωσιν τῆς νήσου Σάμου.

Ἡ δόκησιν ὁ ὕψιστος τὰ πεφωτισμένα ἔθνη, τῶν ὁποίων ἡ κραταιὰ χεὶρ
ὑπερασπίζει τὴν ἐλευθερίαν σας, θέλου μεταδώσει προθύμως εἰς σᾶς καὶ
τὰ προγονικά σας φῶτα. Ἄλλ' εἰν ἐπίσης παπαισμένα, ὅτι εἰς σᾶς θέλουν
ἀναλαμψαί κ' αἱ προγονικά σας ἀρεταί, εἰς σᾶς αὐτοὺς θέλουν καυχῆσθαι καὶ
ἡ ἐλευθερία καὶ τὰ φῶτα, συμπολιτῶν!

Διὰ τῆς ἐλευθερίας σας ἀναγεννησθε σήμερον εἰς τὸν κόσμον· ἄλλ' ὁ προμα-
χὼν αὐτῆς εἶναι μόνῃ ἡ βελτίωσις τῆς ἠθικῆς τὴν ὁποίαν ἀποκτᾷται σήμε-
ρον μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν φώτων.

Εἰδεταί! εἴχετε φιλοσόφους προγόνους! Οἱ Ἀριστοτέλεις, οἱ Πλάτωναί, οἱ
Θουκιδίδαι· ἀναστρέφονται, συνομιλοῦν σήμερον μεθ' ἡμῶν, μᾶς συγκαίρουσιν
διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ μᾶς διδάσκουν πῶς νὰ συντηρήσωμεν τὴν πολι-
τικὴν αὐτὴν ὑπαρξίν μας.

Εὐρετα σεις τέλος πάντων, ὦ μαῦσαι, τὸν κλεινὸν ἐραστὴν σας, σᾶς
προσκαλεῖ καὶ ἐπανέλθετε εἰς τὴν λαμπρὰν σας ἐστίαν· μὴ σᾶς ταραττῇ
πλέον, μολοντί ἀντηχεῖ ἀκόμη ὁ βροτωκτίνος Ἄρης.

Εὐπνα ἀπὸ τὰ λαμπρὰ σου ἐρείπια! ἴδε τοὺς ἀπογόνους σου Σαμίους
ἐλευθέρους πλέον, ὦ Πυθαγόρα!

Εὐφραστάτη νεολαία! χοροὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀγγιχόνων παρθένων σπύσασα
τὰς κορυφὰς τοῦ Ἑλικῶνος, τοῦ Παρνασσοῦ, τοῦ Κέρκη! ἐκεῖ, συμπολιτῶν,
ὀλέει εὐρὴ τὴν εὐδαιμονίαν σας.

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τῇ 21 Ἰαννουαρίου 1829.

Οἱ Ἐφοροί

Μανουὴλ Παπλωματᾶς.

Δημήτριος Κ. Χατζόπουλος.

Αρ 773. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ἡ ΑΝΓΙ—ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,
Ἐπειδὴ ὁ Δημάκης Γερακαράκης Σπαρτιάτης ἐναγόμε-
νος ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Γ. Λήμιον ἐπιτροπὴν τοῦ πλοι-
άρχου Σπυρίδωνος Ρούκη, ὡς γυμνώσας αὐτὸν περὶ τὸν Ἰαν-
νουάριον τοῦ 1827, ἐνῶ ἦτον ἐλλειμενισμένος εἰς τὴν Παλαιὰν
Μονεμβασίαν, ἐκαλέσθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 590 καλέσεως
τοῦ Δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς
ἐνδεκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἤθελε τοῦ κοινοποιηθῇ ἡ κάλεσις,

Ἐπειδὴ ἡ ῥηθεῖσα κάλεσις ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν αὐτὸν
Δημάκην Γερακαράκην Σπαρτιάτην τὴν 2 Μαρτίου 1829,
εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὑπεγράψεν, καὶ

Ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ δοθεῖσα προθεσμία εἰς τὸν αὐτὸν
Δ. Γερακαράκην, καὶ δὲν ἐνεφανίσθη,

Γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅτι, ἀνίσως ὁ ῥηθεῖς
Δ. Γερακαράκης ἐναγόμενος ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Γ. Λή-
μιον ἐπὶ τῶν τοῦ πλοιάρχου Ρούκη δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώ-
πιον τοῦ Θαλασσίου τούτου Δικαστηρίου ἐντὸς εἰκοσι
ἡμερῶν ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γεν. Ἐφ.
ρίδος τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς ὅσα ἀπὸ τὸν
ῥηθέντα ἐνάγοντά του ἐγκαλεῖται, θέλει κρηθῇ ἐγγὴν.

Τὸ παρὸν θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου,
τῆς καθεδρικῆς, ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον
μέρος τῆς πόλεως ταύτης, καὶ θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὴν
Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 22 Μαρτίου 1829

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.
ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΛΛΗΣ.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Γ. Παπαδόπουλος.